

### Catalunya durant els segles XVIII i XIX.

Felip V no va posar els peus a Catalunya, i durant els darrers temps del seu regnat, els períodes de pau van afavorir la natural tendència al treball dels catalans i es va iniciar una reconstrucció econòmica de Catalunya. El regnat de Felip VI, amant de la pau, fou benèfic per a Catalunya. En la tasca de recuperació econòmica la burgesia va tenir un paper molt important i eren l'element director de Catalunya.

Carles III es pot dir que la adhesió dels catalans a la manorquia ja era un fet. Carles III va elegir el port de Barcelona per a la seva entrada en el seu nou reialme. La rebuda va ser delirant. Carles III va perdonar als catalans certes sumes degudes al cadastre, i els prometé reformes molt favorables, i així va ésser.

La recuperació de Catalunya havia anat accelerant-se al llarg del segle XVIII. Gràcies al treball constant i esperançat, malgrat totes les dificultats, els catalans van començar a prosperar en tots els ordres. Amèrica havia estat el gran descobriment. Hi van participar en tots els aspectes, el permís de comerciar amb Amèrica va ésser molt fructífer, tant com per a Catalunya, com per a la resta del món.

Carles IV, fill de Carles III, va esclatar a França la Revolució que va posar fi a la monarquia i va portar una renovació en les idees polítiques i d'organització dels Estats. Espanya va entrar amb França perquè Espanya volia evitar l'execució de Lluís XVI. Catalunya, va lluitar contra França amb la resta d'Espanya. La pau amb França fou signada el 1795, anomenant-se pau de Basilea.

Napoleó Bonaparte es va situar en el tron de l'Imperi francès, i gràcies a la seva habilitat política va lograr que Carles IV i el seu fill Ferran li cedissin llurs drets a la corona espanyola. Malgrat que Josep Bonaparte va declarar oficial la llengua catalana i anunciar una política molt beneficiosa per a la nostra terra, Catalunya va mostrar-se irreductible enfront d'ell, de les seves tropes i dels seus funcionaris. Napoleó va separar Catalunya d'Espanya i per annexionar-la a França. Es constituí a Lleida la Junta Suprema de Catalunya. A poc a poc les terres catalanes anaven caient. Però Napoleó afabilit per a la campanya de Rússia i amenaçat en d'altres indrets pels seus enemics es va veure obligat a treure tropes d'Espanya i hagué de pactar amb Ferran VII, que havia empresonat. Es van aplegar a Cadis per redactar una constitució insspirada en les idees liberals.

Ferran VII, va abolir la Constitució i va començar una lluita entre lliberals i els absolutistes. A Catalunya el liberalisme va arrelar a les zones que es van industrialitzar més. Les classes populars van tenir un paper molt destacat en la transició del absolutisme al liberalisme. Ferran VII, va perdre la gran majoria de les colònies que tenien a Amèrica. Va ser un desastre, perquè els industrials i els comerciants van perdre un mercat immens, que va quedar reduït a les illes de Cuba, Puerto Rico i Filipines.

Ferran va deixar a la seva filla Isabel, com a hereva, i un germà Carles, pretenia valer la **Llei Sàlica**, que prohibia a les dones ser reines. Va esclatar una guerra civil, que durà set anys. Els absolutistes donaven suport al rei Carles van ser vençuts. La seva derrota va ser el triomf de les idees lliberals i de la desaparició de l'Antic Règim. Isabel II succeix a Ferran VII, es produeixen enfrontaments entre els partits polítics liberals, que es tradueixen en revoltes populars i alçaments de l'exèrcit. A Cadis, l'any 1868, es produeix un alçament del exèrcit dirigit per Prim i Serrano, que destrona a la reina i porta al tron a Amadeu de Savoia.

El General Prim moria a Madrid, per un atentat, el mateix dia de l'arribada del rei Amadeu. Llavors, el que el devia guiar-lo va morir, i per lo tant Amadeu va trobar-se perdut enmig de les lluites entre partits. Amadeu renuncia al tron espanyol i es proclamada la República. Els dos primers presidents van ser Figueres i Pi i Maragall. La República es abolida l'any següent, i s'instaura la dinastia borbònica amb Alfons XII.

La renaixença va ser l'obra d'un reduït nombre d'intel·lectuals que pretenien revitalitzar l'ús de la llengua catalana, preservar el dret tradicional i estudiar les arrels històriques de Catalunya. La Llengua, el dret i

història són la base del nacionalisme català.

L'any 1885, un grup de polítics catalans van redactar un Memorial de Greuges, que va ser presentat al rei, aquí es recullen les aspiracions polítiques i econòmiques de la burgesia. La Unió catalanista va redactar les Bases de Manresa.